

Patrik Hábl: Když tu byl rybník, proč by tu nemohl být vodopád?

Panelový dům na rohu Kubelíkovy a Táboritské zdobí nově čtyřicetimetrový Vodopád. V rámci letošního ročníku festivalu Landscape ho vytvořil malíř Patrik Hábl.

Text
Josef H. Mysliveček
Foto
Josef H. Mysliveček a archiv Patrika Hábla

Jak se stal vaším plátnem panelový dům nad Bezovkou?

Radnice Prahy 3 mi nabídla dům z 80. let. Plocha byla obrovská, takže jsem zvažoval, zda to zvládnou. Zábor ulice jsem měl totiž povolený na jediný den.

Den D jste tedy musel pečlivě naplánovat.

Studoval jsem všechny možné předpovědi i radary a nakonec jsme s organizátory festivalu vybrali jednu červencovou sobotu. Jenže dopoledne přišlo, tak jsem ještě pro jistotu volal pražským sestrám benediktinkám, pro které jsem v minulosti připravoval velkou instalaci, zda by počasí nějak nezařídily. Ty mi slíbily, že se pokusí. (smích)

Jak dlouho Vodopád vznikal?

S přípravami jsem začal v pět ráno, na plošině jsem pracoval 16 hodin a nezastavil se. Malba zabírá 350 metrů čtverečních.

Co bylo hlavní inspirací?

Inspirovala mě historie Žižkova. Nedalekým Olšanským náměstím protékal v minulosti potok. Pátral jsem v dobových fotkách a zjistil, že ještě v 50. letech se na místě dnešního hotelu Olšanka bruslilo. Tehdy se zrodil nápad, že když tu byl rybník, proč by tu nemohl být vodopád.

Proč je malba černobílá?

Maloval jsem na dům z 80. let, postavený během žižkovské asanace, kdy se bouralo staré a stavělo nové. To byla doba, kdy byl Žižkov takový šedý, a já se rozhodl vytvořit Vodopád stejně. Malba na sebe nemá strhnout pozornost, ale spíš splynout, což by nějaká křiklavá barevná „dekoračka“ asi nedokázala.

Pocházíte ze Zlína, v Praze ale bydlíte už třicet let. Máte rád Žižkov?

Bydlím na okraji Prahy, kde je klid. Žižkov naopak vnímám jako takový hrnec, „papiňák“, kde se vše vaří: bohatí, chudí, všichni dohromady.

Vystavoval jste ve Francii, Itálii nebo Japonsku, vaše dílo dražila prestižní aukční síň Sotheby's. Je velký je to úspěch pro českého malíře?

Povedená dražba ve světové aukční síni je pro mne jako z říše snů. Když mé dílo zařadili do Sotheby's poprvé, byla to pocta, přede mnou se tam objevilo asi pět umělců z Česka. Jenže pak mě zařadili ještě do dalších dražeb do vyšší, mezinárodní kategorie, a tam jsem se dostal coby první Čech. //